

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

ВЛАДА

КОМИСИЈА ЗА СТАНДАРДИЗАЦИЈУ ГЕОГРАФСКИХ ИМЕНА

МЕТОДОЛОШКО УПУТСТВО ЗА СТАНДАРДИЗАЦИЈУ ГЕОГРАФСКИХ ИМЕНА

Београд, 2020.

МЕТОДОЛОШКО УПУТСТВО ЗА СТАНДАРДИЗАЦИЈУ ГЕОГРАФСКИХ ИМЕНА

Предмет

Члан 1.

Овим методолошким упутством утврђују се методолошка правила за стандардизацију географских имена.

Обим примене

Члан 2.

Правила утврђена овим методолошким упутством примењују се код поступака који чине процес стандардизације географских имена.

Правни основ за стандардизацију географских имена је у Закону о државном премеру и катастру („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 18/10, 65/13, 15/15 - одлука УС, 96/15, 47/17 - аутентично тумачење, 113/17 - др. закон, 27/18 - др. закон и 41/18 - др. закон), Одлука о образовању Комисије за стандардизацију географских назива („Службени гласник РС”, број 88/09) и Одлука о изменама и допунама Одлуке о образовању Комисије за стандардизацију географских назива („Службени гласник РС”, број 50/13).

Доношењем решења, Влада стандардизује географска имена на предлог Комисије за стандардизацију географских имена (у даљем тексту: Комисија).

Комисија је задужена за спровођење процеса стандардизације географских имена од почетка процеса закључно са достављањем предлога Влади.

Члан 3.

Процес стандардизације географских имена јесте уређен скуп активности којима се за одређено географско име утврђује стандардни облик и на тај начин му се додељује статус службености на нивоу Републике Србије.

Члан 4.

Стандардизовано географско име обавезно је за употребу у свим службеним препискама, наставним уџбеницима, научним текстовима, електронским и штампаним медијима, на географским картама, саобраћајним ознакама, таблама обавештења, као и другим објектима који пружају јавне информације.

На местима јавног исписа могу се појавити и друга географска имена, али је на истом месту или у његовој непосредној близини неопходно приказати и стандардизовано име одговарајућег географског објекта.

Члан 5.

Процес стандардизације географских имена подразумева следеће поступке:

1. Прикупљање географских имена и пратећих података из релевантних извора;
2. Утврђивање постојања и прикупљање алтернативних имена;
3. Уношење прикупљених података у Регистар географских имена;

4. Прибављање мишљења о тачности исписа географских имена на језицима националних мањина за подручја где су ти језици у службеној употреби од одговарајућих националних савета националних мањина и савета за међунационалне односе;
5. Прибављање мишљења о тачности исписа географских имена од одговарајућих јединица локалне самоуправе;
6. Јавно објављивање предлога географских имена ради изјашњавања јавних установа и других правних и физичких лица о тачности исписа прикупљених географских имена и о тачности пратећих података;
7. Предлагање текста решења о стандардизацији географских имена Влади у Републици Србији (*Прилог 1*);
8. Доношење решења о стандардизацији географских имена од стране Владе;
9. Објављивање података о извршеној стандардизацији географских имена у *Службеном гласнику РС* и на интернет-страници Комисије.

Члан 6.

Приликом прикупљања података треба прикупити информације о следећим елементима:

- писани и говорни облик географског имена и његово значење према локалном становништву;
- писање имена на катастарским документима и земљишним књигама;
- писање имена на савременим и старим картама и у другим историјским изворима;
- писање географских имена у извештајима о попису, регистрима географских имена географским речницима и другим релевантним документима од значаја;
- писана употреба имена код локалних административних и техничких служби.

Члан 7.

Након прикупљања потребних информација из члана 6. овог методолошког упутства, за свако географско име треба утврдити и одговарајућу табелу националне базе података Регистра географских имена и унети следеће податке:

- јединствени геоидентификатор одговарајућег географског објекта из Регистра географских имена;
- пуно име географског објекта у номинативу јединице;
- генитив пуног имена;
- алтернативна имена (уколико постоје);
- тип географског објекта;
- податак о припадности административним јединицама;
- географске координате које одређују положај одговарајућег географског објекта.

Члан 8.

Сви поступци из члана 5. могу се извршити истовремено за више географских имена, тј. процес стандардизације може се односити на једно географско име или на цео скуп географских имена.

Члан 9.

У случају да надлежни државни орган, надлежни орган јединице локалне самоуправе или друга овлашћена институција изврши промену службеног имена географског објекта чије је име раније стандардизовано, потребно је извршити комплетну процедуру и прикупити податке описане у члану 5, 6. и 7. овог методолошког упутства. Такође је потребно сачинити елаборат оверен од стране надлежног органа који је извршио промену имена. Наведена документација чува се у архиви Комисије.

Члан 10.

Процес стандардизације географских имена завршен је када су сви поступци из члана 5. у потпуности спроведени.

Елаборат који садржи комплетну документацију из процеса стандардизације географских имена оверава председник Комисије, тако да се оригинал чува у архиви Комисије, док се четири копије елабората дају на чување министарству надлежном за послове државне управе и локалне самоуправе, органу надлежном за послове статистике и Српској академији наука и уметности.

Оригинал и копије документације чувају се у штампаном и електронском (PDF) формату.

Члан 11.

При дистрибуцији података о стандардизованом географском имену (или скупу стандардизованих географских имена) морају се приложити пратећи подаци који ће примаоцу података дати објашњења о значају и употреби података, а то су:

- Решење о стандардизацији географских имена са наведеним бројем *Службеног гласника Републике Србије* у којем је објављено решење;
- Обавештење о правима и обавезама у вези са коришћењем стандардизованих имена;
- Остала документа која су од значаја за разумевање и употребу одређеног стандардизованог географског имена или скупа стандардизованих географских имена.

Члан 12.

У складу са чланом 10. свог пословника, Комисија за стандардизацију географских имена брине о примени домаћих и међународних стандарда у области географских имена, те може давати мишљења и стручна образложења у вези са неодговарајућом применом географских имена, као и предлоге мера за отклањање неправилности.

Члан 13.

Ово методолошко упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у *Службеном гласнику Републике Србије*.